

השבת של רבי נחמץ מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצוק"ל טוב להגיד ולשיר **נְחַמְּנוּ נְחַמְּנוּ נְחַמְּנוּ מְאוֹמָן** לזכות לכל הישועות

פרשת שלח לך - עלון רס"ג

שלח לך

אוצר היראה
דצון, כ"ב

שיחות הר"ן

אות ע"א

יראת שמים, שבאמת אינם כלום.

⊙ והעיקר – לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה, ובפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו אשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו וכו' וכיוצא, הם כלם בטלים ומבטלים למי שלבו חזק ואמיץ להשם יתברך, וגם אפילו גבורה של הגבורים, הוא רק מחזק ואמץ הלב, שיש לו לב חזק ביותר לרוץ בקשרי המלחמה, כמובא בספרים.

⊙ בענין מה שכתוב בזוהר הקדוש (קלא) **שעל פגם הברית, בפרט מאן דאושיד זרעא בריקניא** [מי שזרק זרע לבטלה] חס ושלום וכו', **אין מועיל תשובה ...**

⊙ אמר רבינו ז"ל שאין הדבר כן, רק **על הכל מועיל תשובה** (קלב) ואמר שבוה המאמר זוהר, אין שום אדם מבין הפשט, רק הוא לבד.

⊙ והכלל שבאמת מועיל תשובה בודאי על חטא זה, אפילו אם הרבה לפשוע, חס ושלום, בזה (קלג). וכבר מבואר בספרים הנדפסים כבר (קלד) שעיקר התשובה הוא **לבב יעשה עוד מכאן ולהבא**, והוא מכרח לעבור באלו המקומות והענינים שהיה בתחילה, ולהתנסות שם; וכשמרחם על עצמו עכשיו ואינו עושה עוד מה שעשה מקודם, ומשבר תאוותו, זהו עיקר התשובה.

⊙ **חלה תרימו תרומה ...** בגלותנו הארוך, שעובר עלינו מה שעובר, בכלליות ובפרטיות, צרות מצרות שונות אשר כמעט אפס תקוה, חס ושלום.

⊙ על כן, אין לנו עתה שום חיות, כי אם התקוה והתוחלת והרצון החזק אליו יתברך, שהוא בחינת **הארת הרצון**. בבחינת **מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ**.

⊙ כי, אף על פי שנדמה כבר להסטרא אחרא שפעלה הרבה ובטלה אותנו מכמה קדשות, בכלליות ובפרטיות, על ידי חרבן בית המקדש ועל הגלות וכו'; אף על פי כן, לא הועילה כלום, כי עדיין החפץ והרצון והכסופין שלנו חזקים ותקיפים מאד, אליו יתברך.

⊙ ומאחר שהרצון דקדשה חזק מאד, אז בודאי לא יועילו, עם כל ההסתות והפתויים והבלבולים והמניעות, כי כלם יתבטלו מחמת תוקף הרצון. וזה בחינת מצוות חלה שתקנו רבותינו ז"ל, גם בחוץ לארץ, בכדי שלא תבטל **תורת חלה**.

⊙ כי עיקר הארת הרצון דקדשה, זוכין לקבל בשעת האכילה. ועל ידי מצוות חלה, נתתקנת האכילה שיזכו לקבל על ידה **הארת הרצון**.

⊙ ועל כן, נקראת חלה מלשון **תוחלת וקוון**, שהוא בחינת רצון וגעגועים, ורק זה נשאר לנו בגלותינו הארוך.

⊙ ועל כן, חלה אין לה שיעור מדאורייתא. כי הארת הרצון הוא בבחינת **אין שיעור**. ועל כן, על ידי זה דייקא, יכולין להתחזק תמיד, ולכבוש כל המלחמות מצוה שצריכין ללחם בזה העולם, עם היצר הרע וחילותיו, והם מתגברים מאד מכל צד ורוצים להפיל את האדם גם מהרצון דקדשה.

⊙ ועל כן, צריכין להתחזק בזה מאד, ולבלי להתיימשך את עצמו בשום אופן, ולהיות איש חייל, ולהתגבר על כל פנים ברצונות טובים דקדשה, שעל ידי זה עיקר התגברות המלחמה, כי זה נשאר קיים לעולם, יהיה איך שיהיה, כי הוא דבר שאין לו שיעור. וכל אחד, כפי מה שהוא יוכל להתחזק בזה תמיד, בכל מה שעובר עליו כי, יהיה איך שיהיה, אף על פי כן, רצונו חזק מאד אליו יתברך (הלכות פדיון-בכור - הלכה ה' - אות כ"ו כ"ז ל"ב).

(ועיין הלכות חלה - הלכה ד' - אות ד' ה', מבואר גם כן ענין חלה באופן זה רק בשינוי קצת).

מכתב

מספר אָבִי הַחֹזֵל ב' מכתב קס"ז

⊙ עיקר התיקון, הוא על ידי התקשרות לצדיק האמת, שהוא בחינת הראש בית, שהוא שורש וחיות הכל, ובכוחו וזכותו יכול כל אחד מישראל להוציא הניצוצות הקדושים מרשות דסטרא אחרא, מעמקי הקליפות, ממקומות החיצונים, מרשות דסטרא אחרא, מהראש כל חוצות, בחינת **תשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות**, ולהכניסם בתוך הבית דקדשה, שהוא בחינת רשות דקדשה של הצדיק האמת, שהוא בחינת **ראש בית**, להוציאם מתחת רשות הראש כל חוצות, ולהכניסם לרשות הראש (הראש בית).

⊙ ה' **עזו וגבור** יהיה מעוזך, ויחזק לבבך בכל עוז ותעצומות, להמשיך על עצמך הארה מהשיר העליון של הצדיק האמת שיתגלה, השיר העליון החדש של הצדיק, שהוא שורש וחיות הכל, שיתער לעתיד על ידי משיח צדקנו, שהוא מקור כל השמחות, ועל ידי זה נעשים גרים ובעלי תשובה.

התחזקות

אוצר היראה מהדורא בתרא, ל"ה

⊙ כשאדם עוסק בתפילה ועבודת השם, ובכל פעם מתבלבל ונופל מעבודתו, ואזי דרך הבעל דבר להתגרות בו ורוצה להפילו מעבודתו לגמרי, שרואה שאינו יכול לגמור את תפלתו ועבודתו בשלמות, על ידי הבלבולים שמתגברים עליו בכל פעם באפן אחר, על כן צריך האדם להתגבר ולהתחזק מאד, ולידע ולהאמין שהצדיק האמת מעלה גם מעט עבודתו ותפלתו המטורפות והמבלבלות.

⊙ כי עיקר עליית כל התפלות והתורה והמצוות, הכל הוא רק על ידי הצדיק האמת, כי אפילו מי שעוסק

סיפור

לקוטי מוהר"ן, ב' מ"ו

⊙ ...שצריך רק לקרות לה', כשמתגבר עליו הקשיא והכפירה ...
⊙ ומעין זה מה שמספרים בשם הבעל שם טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה, משל, שמלך אחד הניח אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיות עינים כמה וכמה חומות סביב האוצר, וכשבאו בני אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש, וקשה לשברם.
⊙ וקצתם חזרו תכף, וקצתם שברו חומה אחת, ובאו אל השניה, ולא יכלו לשברה, וקצתם שברו יותר, ולא יכלו לשבר הנשארים, עד שבא הבן מלך, אמר: **אני יודע שכל החומות הם רק באחיות עינים, ובאמת אין שום חומה כלל!**

⊙ והלך לבטח עד שעבר על כלם.
⊙ ומזה יבין המשכיל הנמשל מאליו, על כל המניעות וההסתות ופתויים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של

לרפואה שלימה ולכל הישועות:
* משה מרדכי יוסף בן ברוך
* ברוך בן אלנה
* מאיר קלמן חיים בן אלנה
* אלנה בת אסתר יהודית
* חנה בת אסתר חוה
* אביה לאה בת אסתר
 לעילוי נשמת:
* מרדכי זכריה בן פנחס

בתורה ומצוות הרבה, גם כן אינו יכול להעלות עבודתו בשלמות למקום הצריך, כי אם על ידי הצדיק האמת. ● וזה הצדיק מעלה גם כל התפלות והעבודות המטרופות, כי מברר מעט הטוב שבהם ומעלה אותנו ובונה מהם בניינים נפלאים. ● ועל כן אדרבא, כל מה שהאדם רואה שהבלבולים מתגברין ותפלתו ועבודתו בקטנות גדול, הוא צריך להתחזק יותר ויותר להכריח את עצמו מאד, ולהתחיל בכל פעם מחדש להתחזק בתפילה ועבודה, בכדי שיהיה על ידי זה חבילות חבילות הרבה של נקודות טובות שיש בכל עבודה ועבודה, ואז יתעורר הצדיק ברחמים גדולים יותר, להגביה ולהעלות החבילות הקדושות של תורה ומצוות, שעסק בהם (הלכות שבת, הלכה ו', אות ט').

✉ עלים לתרופה ✉

מכתב מ"ד

< ברוך השם יום א' חוקת, תקצ"א. **שלום וחיים לאהובי בני חביבי מורנו הרב יצחק שיחיה.**

< מכתבך קבלתי קודם שבת, והנה בודאי כבר שמעת שבביתי היו הילדים חולים מחלי המאזלין [אדמת], והיו בסכנה גדולה, ובחסדי ה' שבו לבריאותם בעזרת השם יתברך, אך בני יוסף יונה שיחיה הוא מוטל על ערש דוי, ה' יסעדהו מהרה, גם בבית בני רבי שכנא שיחיה היו שני ילדים חולים מחלי הני"ל, ותודה לאל הם חוזרים לאיתנם בעזרת השם יתברך.

< ועתה עיני כלות כל היום לשמוע הטוב מבנך שיחיה, נא מאד להודיעני מהרה משלומו הטוב, ותפילה לאל חי שאזכה מהרה לשמוע בשורה טובה מאתו. שחזר לבריאותו, והשם יתברך יאריך ימיו ושנותיו, ותזכו לגדלו לתורה לחפה ולמעשים טובים אמן.

< והנה, כבר ידענו, שבכל מה שעובר על האדם, אין לנו בית מנוס, כי אם אליו יתברך לבד, וכל כוונתו יתברך בכל מה שמביא על האדם, הכל כדי שיזכור בו ויתפלל אליו, כמו שכתוב (תהלים ל') **וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני**, ועתה בני קבל עליך עול מלכות שמים בכל עת, ותתפלל אליו בכל עת על כל דבר, וקוה לה' ויושע לך, ומחמת הנחיצה אי אפשר להאריך יותר.

< דברי אביך, הדורש שלומך תמיד באהבה, ומעתיר בעדכם ומצפה לשמוע הטוב מאתכם תמיד.

נתן מברסלב.

לקוטי עצות
 גאווה וענוה, ט"א

✪ עצות ✪

● גאות הוא בחינת עבודה זרה. ועל ידי גאות אין יכולים לפתוח פה ואין לו כח הדיבור, לדבר דבורים המאירים; וכשהתורה באה לתוך פיו, לא די שאין דברי התורה מאירין לו להחזירו למוטב, אלא שגם התורה עצמה נתגשם ונתחשך שם מפיו (לקוטי מוהר"ן י"א).

● גאות וניאוף תלויים זה בזה. וכששומר הברית וניצל מגאות, זוכה לאור המאיר לו לתשובה, עד שזוכה לבוא לתבונות התורה לעמקה (ש"ס).

● יש ענוה שהיא תכלית הגדלות, דהיינו שהוא ענו מחמת שהוא יודע שהגדלות מבוזה מאד, על כן הוא ענו כדי להתייקר ולהתכבד. נמצא, שהוא ענו בשביל גדלות וכבוד.

אחינו בית ישראל

תרמו נא בעין יפה למען קיום העלון שלכם

חשבון בנק הדואר
מס' 7-2255-89

תזכו למצוות

עלונים/ספרים:
 02-5829086, 051-962225, 050-948183
 מכתבים:
 ת.ד. 13271 ירושלים 91131

● על כן, צריכין להשכיל על דבריו ולהתרחק מהגדלות בתכלית, עד קצה האחרון, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **מאד מאד הוא שפל רוח**, כי הגדלות הוא בחינת שבעה בתי עבודה זרה, שעל ידי זה גלו ישראל מארצם, ועל ידי זה עדיין לא חזרנו, מחמת שרודפים אחר הכבוד, על ידי הגדלות (ש"ס).

לקוטי תפילות א'
 תפילה י"א (קכז-קכט)

✪ תפילה ✪

● ותעזרני ברחמיך הרבים, לשבר ולסלק מעלי מידת הגאווה, שאזכה שלא יעלה בלבי שום צד ונדנדוד גאות בעולם, ואזכה לענוה באמת ותתן לי שכל וחכמה אמתיות מאתך, באופן שאוכל להפיק דרכי הענוה, ואנצל מענוה פסולה, מענוה שהיא בשביל כבוד, שזאת הענוה היא תכלית הגדלות, שלא תהיה כוונתי, חס ושלום, להיות ענו כדי להתכבד ולהתייקר על ידי זה, רק תזכני ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים האמתיים, שאזכה לתכלית הענוה באמת לאמתו.

● אנא ה', מלא רחמים רבים, הרחמן באמת, יעוררו רחמיך וחסדיך על נבזה וחדל אישים כמוני, שאזכה להרגיש שפלותי באמת, ואל יגרמו עוונותי לדחות אותי, חס ושלום, לבלבל את דעתי ומחשבתי במחשבות של שטות, שהם המחשבות של פניות וגבהות.

● רחם עלי למענך, והצילני ברחמיך הרבים משום צד גאות וגבהות בעולם כלל, כי באמת ידעתי כי איני ראוי וכדאי להתקרב אליך, כי פגמתי בכבודך מאד, כאשר אתה ידעת ה' אלקי, אך נשענתי על רחמיך הרבים, שתהיה בעזרי ותשתדל בהצלתי.

● על כן, עזרני ה' אלקי, שלא יתבלבל דעתי בשום צד פניות וגאות כלל, ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ולא תניחני לתעות בדרכים נבוכים, חס ושלום, ותעשה ברחמיך את אשר בחקיך אלך, ואת משפטיך אשר באמת, בתכלית הענוה, באמת לאמתו, ותעזרני שאפילו בשעה שתזכני לעשות טוב, שלא אדע מעצמי כלל לעולם...

לקוטי הלכות
 פריה ורביה ג', א'

✪ שמחה ✪

● העיקר בעבודת ה', בפרט להרחוקים, הבאים להתקרב לה' יתברך, שיתגברו בכל עוז להיות בשמחה תמיד, וצריך האדם להכריח עצמו בכל הכחות להיות אך שמח תמיד, ועל ידי זה זוכין גם כן לבחינת קדשת הברית, שעקרו על ידי שמחה כמובא במקום אחר.

● והעיקר הוא להתגבר בשמחה כל כך, עד שיחטוף את היגון ואנחה, שהם כל מיני מרה שחורה ועצבות, יחטוף אותם ויכניסם גם כן לתוך השמחה בעל כרחם, עד שיהפוך היגון ואנחה לשמחה, כי דייקא על ידי מה שהבעל דבר מכניס בלבו יגון ואנחה ומרה שחורה, על ידי זה דייקא יהיה שמח מאד, כי יאמר בלבו: **אף על פי שאני רחוק כל כך מה' יתברך, אף על פי כן אני מזרע ישראל ולא עשני גוי, ואני זוכה בכל יום לקיים כמה מצוות ציצית ותפלין, וכמה וכמה דבורים קדושים בתפילה ובתורה, שאני זוכה לומר בכל יום ויום, ואדרבא זהו עיקר שמחתי שמך כמוני יזכה גם כן לטוב כזה להניח תפלין בכל יום, שהם כתרי דמלכא וכו'.** וכיוצא בזה בשאר המצוות שישראל מקיימין בכל יום.

● ומי שמתגבר את עצמו, עד שבא לשמחה כזאת, עד שמהפך כל היגון ואנחה לשמחה, הוא דבר גדול מאד, ורק זה עיקר שלמות מצוות השמחה, להיות שמח כל כך, עד שיהפוך היגון ואנחה לשמחה, ומזה נעשה יחודים גדולים ושעשועים גדולים מאד מאד למעלה למעלה בכל העולמות, וכל חיות האדם ורפואתו בגשמיות וברוחניות הכל תלוי בזה.